

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 18 EG en 56 EG — Verplichting voor niet-ingezeten belastingplichtigen tot aanwijzing van een fiscaal vertegenwoordiger

Dictum

- 1) Door artikel 130 van de *Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares* (wet betreffende de inkomstenbelastingen van natuurlijke personen) aan te nemen en te handhaven, volgens hetwelk niet-ingezeten belastingplichtigen ertoe verplicht zijn in Portugal een fiscaal vertegenwoordiger aan te stellen wanneer zij inkomsten ontvangen waarvan aangifte moet worden gedaan, is de Portugese Republiek de krachtens artikel 56 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Portugese Republiek wordt verwezen in drie vierde van alle kosten. De Europese Commissie wordt verwezen in het overige vierde.
- 4) Het Koninkrijk Spanje draagt zijn eigen kosten.

(¹) PB C 220 van 12.9.2009.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 5 mei 2011 —
Europese Commissie/Italiaanse Republiek**

(Zaak C-305/09) (¹)

(Niet-nakoming — Staatssteun — Fiscale stimuleringsmaatregelen ten behoeve van ondernemingen die aan handelsbeurzen in buitenland deelnemen — Terugvordering)

(2011/C 186/04)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, V. Di Bucci en E. Righini, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, D. Del Gaizo en P. Gentili, avvocati dello Stato)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan de artikelen 2, 3 en 4 van beschikking 2005/919/EG van de Commissie van 14 december 2004: Directe fiscale stimuleringsmaatregelen ten behoeve van ondernemingen die aan handelsbeurzen in het buitenland deelnemen [kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 4746] (PB L 335, blz. 39)

Dictum

- 1) De Italiaanse Republiek is de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 2 van beschikking 2005/919/EG van de Commissie van 14 december 2004 betreffende directe fiscale stimuleringsmaatregelen ten behoeve van ondernemingen

die aan handelsbeurzen in het buitenland deelnemen, door niet binnen de gestelde termijn alle maatregelen te hebben genomen die noodzakelijk zijn voor de terugvordering bij de begunstigen van alle steun die ter beschikking is gesteld uit hoofde van de steunregeling die bij deze beschikking onrechtmatig en onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is verklaard.

- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 256 van 24.10.2009.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 5 mei 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Bundesgerichtshof — Duitsland) — MSD Sharp &
Dohme GmbH/Merckle GmbH**

(Zaak C-316/09) (¹)

**(Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Richtlijn
2001/83/EG — Verbod van publieksreclame voor receptplichtige
geneesmiddelen — Begrip „reclame” — Aan
bevoegde autoriteiten meegedeelde informatie — Op internet
beschikbare informatie)**

(2011/C 186/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MSD Sharp & Dohme GmbH

Verwerende partij: Merckle GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 88, lid 1, sub a, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67) — Verbod van publieksreclame voor receptplichtige geneesmiddelen — Begrip „reclame” — Reclame voor geneesmiddel, die alleen toegang tot informatie geeft aan personen die er op internet naar op zoek gaan en slechts de informatie bevat die aan de bevoegde autoriteit in het kader van de procedure voor het verkrijgen van een vergunning voor het in de handel brengen is meegedeeld en die voor patiënten bij aankoop toegankelijk is

Dictum

Artikel 88, lid 1, sub a, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, zoals gewijzigd bij richtlijn 2004/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 moet aldus worden uitgelegd dat het de verspreiding via een website door een farmaceutische onderneming van informatie over receptplichtige geneesmiddelen

niet verbiedt, wanneer die informatie op deze website uitsluitend beschikbaar is voor wie ernaar op zoek gaat en enkel een getrouwe weergave omvat van de verpakking van het geneesmiddel, overeenkomstig artikel 62 van richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij richtlijn 2004/27, en een letterlijke en onverkorte weergave van de bijsluiter of van de samenvatting van de productkenmerken, zoals door de bevoegde autoriteiten inzake geneesmiddelen goedgekeurd. Verboden is daarentegen het via een dergelijke website verstrekken van informatie over een geneesmiddel, die door de fabrikant is geselecteerd of gewijzigd, indien dit uitsluitend door reclamedoelinden kan worden verklaard. Het staat aan de verwijzende rechter om vast te stellen of en in hoeverre de in het hoofdgeding aan de orde zijnde activiteiten reclame vormen in de zin van richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij richtlijn 2004/27.

(¹) PB C 267 van 7.11.2009.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 3 mei 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy — Republiek Polen) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Tele2 Polska sp. z o.o., thans Netia S.A.

(Zaak C-375/09) (¹)

(Mededinging — Verordening (EG) nr. 1/2003 — Artikel 5 — Misbruik van machtspositie — Bevoegdheid van mededingingsautoriteiten van lidstaten om vast te stellen dat artikel 102 VWEU niet is geschonden)

(2011/C 186/06)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Verwerende partij: Tele2 Polska sp. z o.o., thans Netia S.A.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Sąd Najwyższy — Uitlegging van artikel 5 van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 EG (PB 2003, L 1, blz. 1) — Misbruik van machtspositie — Bevoegdheid van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten om bij beschikking vast te stellen dat artikel 82 EG niet van toepassing is op de handelspraktijken van een onderneming

Dictum

1) Artikel 5 van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag moet aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat een nationale mededingingsautoriteit die voor de toepassing van artikel 102

VWEU onderzoekt of de voorwaarden voor toepassing van dit artikel zijn vervuld en naar aanleiding van dit onderzoek meent dat er geen sprake is van misbruik, een besluit kan vaststellen waarbij zij oordeelt dat dit artikel niet is geschonden.

2) Artikel 5, tweede alinea, van verordening nr. 1/2003 is rechtstreeks toepasselijk en verzet zich tegen de toepassing van een regel van nationaal recht die voorschrijft dat een procedure betreffende de toepassing van artikel 102 VWEU dient te worden beëindigd met een besluit waarbij wordt vastgesteld dat dit artikel niet is geschonden.

(¹) PB C 297 van 5.12.2009.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 5 mei 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de grande instance de Paris — Frankrijk) — Prunus SARL, Polonium SA/Directeur des services fiscaux

(Zaak C-384/09) (¹)

(Directe belastingen — Vrij verkeer van kapitaal — Artikel 64 VWEU — In derde staat gevestigde rechtspersonen — Bezit van in lidstaat gelegen onroerende zaken — Belasting over marktwaarde van deze onroerende zaken — Weigering van vrijstelling — Beoordeling ten aanzien van landen en gebieden overzee — Bestrijding van belastingontduiking — Hoofdelijke aansprakelijkheid)

(2011/C 186/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prunus SARL, Polonium SA

Verwerende partij: Directeur des services fiscaux

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal de grande instance (Parijs) — Uitlegging van de artikelen 56 en volgende EG-Verdrag — Belasting over de marktwaarde van in Frankrijk gelegen onroerende zaken — Verenigbaarheid met het Verdrag van een nationale wettelijke regeling volgens welke rechtspersonen wier zetel van werkelijke leiding in Frankrijk of in een lidstaat van de Europese Unie is gelegen, van deze belasting zijn vrijgesteld, doch deze vrijstelling voor rechtspersonen wier zetel van werkelijke leiding op het grondgebied van een derde land is gelegen, afhankelijk is van het bestaan van een tussen Frankrijk